

מ"ת 13183/02/17 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נגד ניר גרינברג

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 13183-02-17 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' גרינברג(עציר)
תיק חיצוני: 49568/2017

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מבקשת	שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן
נגד	
משיב	ניר גרינברג (עציר)

החלטה

בפני שתי בקשות של המבקשת, האחת - בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, והשניה - בקשה לפסילת רישונו של המשיב עד תום ההליכים.

כתב האישום ורקע

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שורת עבירות כדלקמן:
הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו - עבירה על סעיף 275 לחוק העונשין.
איומים - עבירה על סעיף 192 לחוק העונשין.
נהיגה בשכרות - עבירה על סעיף 62(3) לפקודת התעבורה.
וכן **שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר** - עבירה על סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש).

על פי המיוחס לו בכתב האישום, נהג המשיב, שהנו "נהג חדש", ברכב, באזור יער בירה, ביום 31/1/17, בסמוך לשעה 23.00.

הרכב נצפה על ידי שני שוטרים, שנכחו במקום בתוך ניידת שעליה פנסים כחולים, כשהוא זז מצד לצד ו"מזגזג".
חשדם של השוטרים התעורר שמא בפניהם נהג שיכור, והם סימנו למשיב לעצור את הרכב באמצעות הבהוב פנסים כחול, והוראה לעצור שהשמיעו במערכת הכריזה.

עמוד 1

המשיב התעלם מהוראת השוטרים, לא עצר ואף הגביר את מהירות נסיעתו, ופנה שמאלה לעבר העיר צפת, כשהניידת אחריו, ובה השוטרים הממשיכים בהוראתם למשיב לעצור.

בשלב מסוים הבחין במשיב שוטר נוסף, בשם ניסים כחלון, שהיה במקום בניידת נוספת, אף היא מצוידת בפנסים כחולים. השוטר ניסים הניע את הניידת גם כן בעקבות המשיב, שנהג את הרכב, עד שנעצר בתחנת דלק, כששתי הניידות מכתרות את רכבו מלפנים ומאחור.

בשלב זה ניגש השוטר ניסים למשיב, אשר יצא מהרכב ופנה בהליכה מאימת לעבר השוטר, עם ידיים פתוחות, ותוך שאמר לו: "**מה אתה רוצה.. מה אתה רוצה**" בכוונה להפחידו ולהקניטו.

עוד צוין בכתב האישום כי בהמשך נמצא **שהמשיב נהג בשכרות**, כשריכוז האלכוהול בדמו היה 111 מ"ג ל-100 מיליליטר דם (במקום 10 מ"ג, שזהו המדד המקסימלי המותר על פי התקנות).

בהמשך, כשהודיע השוטר ניסים למשיב כי הוא מעוכב עקב חשד לנהיגה בהשפעת אלכוהול, התחיל המשיב ללכת מהתחנה, התעלם מהוראת השוטר, ולאחר שהשוטר הודיע לו שהוא אזוק והתכוון לאזוק את ידיו, קפץ המשיב מעל החומה של התחנה, ברח מהשוטר ואמר לו: "אני אשתין אני לא סופר אותך".

השוטר נסים רץ אחרי המשיב ותפס אותו במעילו, ואזי השתמש המשיב בכוח נגד השוטר, במטרה להכשיל מעצר חוקי, כך שנפל יחד עם השוטר לרצפה, החל להיאבק וניסה לברוח. רק לאחר שהשוטר אמר למשיב שהוא ישתמש בגז פלפל אם הוא לא יירגע, ניאות המשיב להירגע, תוך שהתנה את האמור בכך שהשוטר לא יאזוק אותו.

כתוצאה מהמאבק עם המשיב נגרמה לשוטר ניסים חבלה בזרת כף ידו והוא נזקק לטיפול רפואי.

2. יחד עם כתב האישום, שהוגש ביום 7/2/17, ושפרטיו פורטו לעיל, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בהמשך, ביום 9/2/17, הוסיפה המבקשת ובקשה גם לשלול את רישיון הנהיגה של המשיב עד תום ההליכים בהתאם להוראותיו של סעיף 64 לפקודת התעבורה. מכאן שתי הבקשות העומדות להכרעה בהחלטה זו.

ראיות לכאורה

3. בדיון מיום 9/2/17, אישר ב"כ המשיב כי חומר הראיות מקים ראיות לכאורה ומבסס את אשמתו לכאורה של המשיב בעבירות המיוחסות לו, ואולם הסנגור סייג את הסכמתו בנקודה אחת.

הטענה שהושמעה לגבי עוצמת הראיות, נגעה בעניין בדיקת הדם שנעשתה למשיב, המוכיחה את הטענה שהמשיב נהג בשכרות, וכי ריכוז האלכוהול בדמו עולה, כמפורט לעיל, פי עשר על המותר. נטען כי נפל פגם בשרשרת המוצג, והוצג מזכר, שעניינו שינוע מבחנת הדם לבדיקה, שבו לא צויין כיאות, על פי הנתען, מספר המבחנה. נטען לפיכך, כי ישנו חשש ממשי שמא שרשרת המוצג פגומה, וכי הדבר עלול להביא לפסילת ממצא המעבדה לגבי ריכוז האלכוהול.

4. עיינתי בחומר הראיות בשים לב לטענה בדבר פגמים בשרשרת המוצג, ומצאתי כי בשלב זה דינה של הטענה להידחות, משלא נמצא דופי ממשי, שעלול להצביע כבר כעת על חשש לאי קבילותה של הבדיקה שנערכה לדמו של המשיב.

ענייני שרשרת המוצג, נמנים אל אותם עניינים שייבחנו לעומק בהליך בירור הראיות. בשלב ראשוני זה, בו נבחן פוטנציאל ההרשעה של חומר הראיות, אין חובה לדקדק בבדיקתו של רישום ספרות על מזכר זה או אחר, וכל שיש לבחון הנו אם קיים סיכוי סביר לכך שתוכן הטענה כי בדיקת הדם שנערכה למשיב מוכיחה שימוש אסור באלכוהול. התשובה לשאלה זו הנה חיובית, ולא מצאתי פגם מהותי בעניין ראיתי זה.

5. אציין, כי בדיקת שרשרת מוצג, בין אם מדובר בסמים, קליע של נשק, בדיקת מעבדה של דם או של עניין אחר, נעשית למען תכלית חשובה ביותר, שמטרתה למנוע טעות בבדיקה. במקרה זה מדובר בסיכוי נמוך ביותר לטעות. המשיב נלקח לבית החולים זיו, ושם, בהסכמתו, נלקחה ממנו בדיקת דם. מבחנת הדם סומנה, ובתיק מצויים מסמכים שונים המתעדים את שינועה של אותה מבחנה לצרכי בדיקה, עד קבלתה של תוצאה מהמעבדה הטוקסיקולוגית בבית החולים שיבא, מיום 2/2/17. במסמך המעבדה הטוקסיקולוגית נרשם שמו של המשיב, ניר גרינברג, ומס' ת"ז שלו, וצוין כי בבדיקה נמצאה רמת האלכוהול המיוחסת למשיב בכתב האישום.

בדיקה זו, שמיוחסת למשיב עם מס' ת"ז, מספקת בשלב זה ראיתית.

6. על המבקשת חלה כמובן החובה להוכיח בהליך ההוכחות כי הדם שנבדק בשיבא הוא אכן דמו של המשיב, ולא של אחר, ולשם כך יעידו כל העדים ששינעו וטיפלו באותה מבחנה, ושאלת מהימנותם תוכרע.

יצוין כי המבחנה שנבדקה, ובה הדם שעל פי האישום שייך למשיב, מוחזקת עדיין, מן הסתם, בידי המשטרה, כך שניתן יהיה, אם יהיה בכך צורך, לדרוש ולקיים בדיקת אימות.

אני קובעת איפוא שלא נופלת כל חולשה ראיתית לכאורה בעניין בדיקת האלכוהול שנערכה למשיב.

עילת מעצר

7. ב"כ המשיב טען כי חומר הראיות לא מעורר עילת מעצר מובהקת, וכי המסוכנות הנלמדת לגבי המשיב

מהאירוע איננה כזו המצדיקה מעצר עד תום ההליכים.

נטען כי נהיגה בשכרות כשלעצמה לא מקימה עילת מעצר, אשר לא ניתן לאזנה בדרך מתונה ממעצר.

באשר להתנהגות המתוארת בכתב האישום שעניינה התנגדות לשוטר, הכשלתו והתנגדות למעצר - בא כוחו של המשיב טען שהמשיב, בניגוד לנטען, לא התכוון לברוח או להכשיל שוטר. נטען כי המשיב היה נתון בשלבי עיכובו במצוקה, שנגרמה עקב רצונו העז להטיל את מימיו, וכי הדבר נמנע ממנו עקב הוראה שהורה לו השוטר ניסים, לפיה אסור לו להשתין. נטען כי השוטרים הורו למשיב הוראה שגויה ובלתי סבירה, שלא להטיל מימיו, וגרמו בכך למשיב לחץ רב שהוא לא יכול היה להתמודד עמו. על רקע זה, נטען שיש לראות את התנהגותו של המשיב, שפעל מתוך מצוקה גופנית, וכל רצונו היה להשתין בניגוד לאסור.

8. ב"כ המשיבה השיב לטענה הנטענת כי אין בטענה זו כדי להפיג את המסוכנות העולה מהתנהגותו של המשיב, כפי שהיא מצטיירת בראיות. נטען שהשוטר חש מאויים מהתנהגותו המאיימת של המשיב כלפיו, וכי המשיב נתלה בטענתו למצוקה סביב עניין הטלת השתן, באופן בלתי ענייני.

9. עיינתי בחומר הראיות, בשים לב לטענות הסנגור, ומצאתי כי מתקיימת עילת מעצר בפרשה זו, שהנה מסוכנותו של המשיב הנלמדת ממעשיו, ואולם מסוכנות זו הנה ברמה מתונה יחסית. עיין בחומר הראיות, בניגוד לקריאת כתב האישום לבדו, מלמד שיש ממש בחלק מטענותיו של המשיב, וכי פעולות שונות שעשה, מקורן ככל הנראה במצוקה בשל רצונו להטיל מימיו, ולא בשל כוונה לברוח או להכשיל את השוטרים.

10. ראשית אציין, כי אין למעשה מחלוקת לכך שכל המיוחס למשיב ברישא של כתב האישום מגובה בראיות. הסנגור לא חלק על כך שהמשיב המשיך לנהוג את הרכב, למרות שהשוטרים הורו לו לעצור, אלא שטען כי המשיב לא שמע את הוראות השוטרים בכריזה בשל מוזיקה רועשת ששמע ברכבו, בו נסע עם שני חבריו.

למעט ההערה בעניין שרשרת המוצג - לא חלק המשיב על כך שהוא נהג בשכרות.

11. כל המפורט בכתב האישום לגבי ההתרחשויות שאירעו **לאחר שהמשיב עצר את הרכב**, מגובה בהודעותיהם של השוטרים - השוטר ניסים כחלון, השוטר עלי עבאס והשוטר פרח קרואני.

מתוך הודעתו של השוטר ניסים כחלון עולה כי כשמשיב ירד מהרכב, והדיף ריח אלכוהול, הוא צעד לעבר השוטר ניסים, כך שהוא חש מאויים.

השוטר ניסים ציין (הודעתו מיום 31/1/17 ש' 22) כי כשהודיע למשיב שהוא מעוכב בחשד לנהיגה בשכרות, **הוא הודיע לו כי משלב זה ואילך אסור לו לאכול, לשתות או להשתין.**

יש לציין כי עובדה זו, והוראתו של השוטר למשיב, לא צוינה בכתב האישום, ובכך קיים תיאור חלקי וחסר של המאורעות, שכן למקרא הודעתו של השוטר, ניתן להבין ללא היסוס שהתנהגותו של המשיב בהמשך, כשפתח בריצה, היוותה תגובה ברורה לאיסור שאסר עליו השוטר להטיל את מימיו.

השוטר ניסים כחלון תיאר כי המשיב קפץ מעל החומה של התחנה המרכזית, שם אירע האירוע ותוך מנוסה צעק **"אני אשתין, אני לא סופר אותך"**.

בהמשך העיד השוטר ניסים כי הוא נאלץ להתגבר על המשיב הבורח, תפס אותו לבל יברח, עד שהמשיב **הלם בו באגרוף בראשו**.

יצוין כי אותו אגרוף שהמשיב הכה בו את השוטר ניסים, לא מיוחס למשיב כלל בכתב האישום, אשר אינו מייחס למשיב עבירת תקיפת שוטר, אלא הכשלת שוטר בלבד.

עוד יצוין כי השוטר ניסים מסר שהשתלט על המשיב בעצמו, לא נזקק לסיוע, וכי נפצע בידו במהלך הפעולה.

12. גם השוטר עלי עבאס תיאר בהודעתו מיום 1/2/17 כי המשיב ברח מהשוטר סביב ויכוח בעניין האיסור להטיל את מימיו.

13. שוטר נוסף, ששמו אושרי בן לולו, אשר טיפל באירוע בהמשך, ציין בדו"ח הפעולה כי המשיב שיתף פעולה בבדיקת דם. גם בדו"ח זה עלה עניין רצונו של המשיב להטיל את מימיו, וצוין כי המשיב פתח את מכנסיו בניידת והביע כוונה להטיל מימיו (אם כי נמנע מכך בסופו של דבר).

14. המשיב עצמו, בחקירותיו, ציין כי פעל מתוך דחף עז להשתין, אשר בגללו החל לרוץ לעבר תחנת אגד, ולא מתוך כוונה להכשיל את השוטר.

15. המסקנה מהאמור לעיל הנה כי השוטר ניסים אכן הורה למשיב, בעת שהודיע לו על עיכובו, כי בין יתר האיסורים, אסור לו להטיל מימיו. ההוראה האמורה ניתנה על פניו שלא לצורך, שכן היא לא שואבת גושפנקא חוקית מכל דבר חקיקה, או הוראה שבנוהל. נראה כי השוטר נתפס לטעות, שעה שסבר שהטלת שתן, על ידי מי שחשוד בנהיגה בשכרות, עלולה להכשיל בדיקה מעבדתית. הדבר איננו כך, שכן בעוד שאכילה או שתייה, וכן חלוף זמן, עשויים לשנות תוצאות של בדיקת דם לאלכוהול, הרי שמתן שתן, ככל הידוע, איננו רלוונטי לבדיקה כזו.

יתרה מכך, אין צורך לומר שיש צדק בטענת הסנגור, שטען כי מניעת צורך בסיסי ובלתי נשלט, שעניינו מתן שתן, עלול לגרום למי שמונעים זאת ממנו סבל גופני ואי נוחות, לצד פגיעה מיותרת בכבוד.

16. מצאתי כי כבר כעת, בבחינה גולמית של חומר הראיות, מצטיירת התמונה שלפיה האיסור שהוחל על המשיב להטיל את מימיו, תרם רבות להתנהגותו ולאי שיתוף הפעולה שלו עם השוטר. יש לראות לפיכך

את מכלול האירוע לאורה של קביעה זו, ומכאן נלמדת דרגה פחותה יחסית של מסוכנות. עבירת האיומים כלפי השוטר מסתכמת בתנועת גוף מאיימת, שכן האיום "אני אשתין אני לא סופר אותך", המיוחס למשיב, לא מצביע, בנסיבות האמורות, על מסוכנות דווקא, אלא יותר על צורך גופני זועק. עבירת הכשלת השוטר, כמו גם העבירה לפי הפסד"פ (עבירה מסוג חטא שהעונש בצדה הנו שישה חודשי מאסר), מקימות עילת מעצר ברמה לא גבוהה.

17. למרות האמור לעיל - עדיין קמה מסוכנות מפני המשיב מתוך הנהיגה תחת השפעתה של כמות אלכוהול גבוהה, מתוך אי הציות להוראת השוטרים לעצור, שהושמעה במערכת הכריזה, וכן בשל ההתנהגות התוקפנית כלפי השוטר, שלכיוונו נופף המשיב בידיו, כשיצא מהרכב, וכלפיו צעק "מה אתה רוצה".

המשיב, "נהג חדש", שהוציא רישיון נהיגה רק בשנת 2015, נהג ברכב, שבו נמצאה שתייה חריפה, תחת השפעה של כמות גבוהה של אלכוהול. בכך סיכן המשיב עוברי דרך, את עצמו ואת חבריו שנסעו עמו, והביע זלזול בחוק.

18. אי הציות להוראת השוטרים, מוסיפה למסוכנותו של המשיב, וזאת גם אם אניח לטובתו כי לא שמע, כפי שהוא טוען, את הוראת השוטרים ולא ראה את הבהוב פנסיה הכחולים של הניידת. על פניו, נראה כי המשיב התעלם במכוון מהוראות הניידת לעצור, והמשיך לנהוג לכיוון צפת במטרה לחמוק מהשוטרים. ואולם גם אם טענתו כי כשל מלהבחין בניידת ולא שמע את המתרחש סביבו תתברר כנכונה, הרי שמדובר בנהג מסוכן, שיכור ואדיש אשר מסכן סכנה ממשית את סביבתו.

19. למשיב אין רישום תעבורתי, שכן מדובר ב"נהג חדש", שטרם הורשע.

לעומת זאת, עברו הפלילי של המשיב הנו משמעותי ומכביד למדי, וכולל הרשעות בעבירות סמים, איומים, תקיפת בת זוג, הפרעה לשוטר, עבירות רכוש ואי נקיטת זהירות בחיה. המשיב ריצה בעבר מאסרים בבית הסוהר וגם בעבודות שרות. יחד עם זאת - הרשעתו האחרונה של המשיב הנה בגין עבירה משנת 2009, כך שמזה כשבע שנים לא ביצע כל עבירה פלילית.

20. מצאתי, לסיכום עניין עילת המעצר, כי האירוע הפלילי המתואר בכתב האישום מקים עילת מעצר לגבי המשיב, ואולם הסלמתו של האירוע לכדי הכשלת שוטר, נגרמה על רקע הוראת השוטר למשיב שלא להטיל מימיו. עבירות תעבורה, גם אם מדובר בעבירות חמורות, אשר נהיגה בשכרות נמנית עמן, לא מקימות כשלעצמן, בדרך כלל, עילה למעצר עד תום ההליכים (ראה בעניין זה לדוגמא את קביעת ביהמ"ש העליון בבש"פ 2719/08). המשיב איננו עבריין תנועה מועד, הוא לא הורשע בפלילים שנים ארוכות, ולפיכך מדובר במסוכנות ברמה בינונית, אשר ניתן להפיגה בדרך מתונה ופחות פוגענית מאשר מעצר בפועל.

21. ב"כ המשיב הציע לשחרר את המשיב לבית שבו הוא מתגורר, לדבריו עם בת זוג, בהשגחת אמו, שהתנדבה להשגיח עליו באותו בית. עוד הציע ב"כ המשיב, כי יורשה למשיב להתפרנס מעבודתו בסיתות אבן אצל מעסיקו מר יניב חמו.

עיון בחומר החקירה מלמד שהמשיב מסר במשטרה פרטים שונים מאלה שנמסרו בדיון, וציין, בניגוד למה שנאמר, כי הוא מתגורר עם ההורים (ולא עם בת זוג), וכי אינו עובד בעבודה קבועה.

עוד למדתי, כי אותו מעסיק פוטנציאלי, יניב חמו, היה אחד משני החברים שנכחו עם המשיב בליל האירוע, בו נסעו שלושת החברים יחדיו עם שתייה חריפה ברכב, ולא צייתו להוראות השוטרים. מר חמו אישר בחקירתו בבית המשפט כי לחובתו עבר פלילי.

אני שוללת לפיכך בשלב זה כל הצעה שכוללת יציאה לעבודה, ומוצאת את מר חמו כמשמורן בלתי מתאים.

בנוסף - לא שוכנעתי בהתאמתה של חלופת מעצר כפי שהוצעה, בדירת המשיב ובהשגחת האם בלבד.

22. המשיב מצוי במעצר מאז יום האירוע, 31/1/17, מזה תקופה המתקרבת לשבועיים ימים. הזמנת תסקיר מעצר בעניינו כרוכה בהותרתו במעצר למשך שלושה שבועות נוספים לכל הפחות. החלטתי לפיכך לאפשר למשיב להציע ישירות חלופת מעצר הולמת, במעצר בית מלא, בהפקדת מזומנים ובליווי משמורנים סמכותיים. הצעה זו תיבחן ישירות, ורק אם אמצא כי הדבר נדרש, אורה על הכנת תסקיר מעצר תוך הארכת מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת.

23. ככל שהדבר נוגע לשלילת רישיון עד תום ההליכים, כמתבקש בבקשתה השנייה של המבקשת - מצאתי כי הבקשה מוצדקת. שלילת רישיונו של המשיב, תבטיח במידה מסויימת כי הוא לא ינהג, ולא יסכן שוב את ציבור המשתמשים בכבישים. המשיב, שנהג ברכב במידת שכרות מסוכנת ממש, וכל זאת כשהוא "נהג חדש" הכפוף למערכת כללים נוקשה, שנקבעה לציבור זה של נהגים בלתי מנוסים, אשר סטטיסטית מעורבים בתאונות דרכים רבות וקשות - הוכיח כי הוא מסוכן. שוכנעתי כי יש להיעתר לבקשת המבקשת ואני מורה על פסילת רישיון הנהיגה עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י"ז שבט תשע"ז, 13 פברואר 2017, במעמד הנוכחים.